

**Landbrugsministeren (Bording):** Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, fremdrog Lammehavesagen, som der var Tale om ved første Behandling, som Begrundelse for, at vi ikke burde gaa med til de Bødebestemmelser, Flertallet her har foreslaaet. Han sagde, at efter at have undersøgt denne Sag vilde han finde det urimeligt, at vedkommende Mand blev dømt efter den Paragraf, der her er foreslaaet indført, og spurgte mig, om det var min Opfattelse, at han kunde falde ind under Loven, hvis den faar denne Affattelse. Det er naturligvis ikke mig, der skal dømme, det bliver til enhver Tid Domstolenes Sag, men det er min Opfattelse, at han i alt Fald ikke kan blive dømt efter Bestemmelsen om Overtrædelse med Forsætlighed, det er, saa vidt jeg kan skønne, ganske umuligt, og jeg føler mig ganske overbevist om, at det er det ærede Medlem enig med mig i. Derimod vil jeg haabe, at et saadant Tilfælde vil blive dømt efter Bestemmelsen om Overtrædelse ved Uagtsomhed. Det finder jeg i høj Grad rimeligt. Det vilde efter min Mening være meget uheldigt, om ikke et saadant Tilfælde kunde straffes efter den Bestemmelse, ogsaa med Bøder, der gaar op mod de 5 000 Kr. Man maa jo huske paa, at dette er Maksimum, i mange eller vel i de fleste, maaske i alle Tilfælde vil Bøden ikke komme op til Maksimum. Og naar en Mand som i dette Tilfælde har haft Mund- og Klovesyge i sin Besætning i en 14 Dages Tid, og der er død en halv Snes Kreaturer, derimellem maaske ikke Kreaturer over 2 Aar, men i alt Fald en Kvie, der var halvandet Aar, saa er det en i høj Grad letsindig Behandling af sin Besætning, hvis man ikke bliver mistænsksom. Jeg synes, at med den forfærdelige Fare og Ulykke, det her drejer sig om, og den meget store Bekostning, der kan forvoldes, baade Landbruget og Staten og mange Mennesker i vort Samfund, er det ganske nødvendigt, at den Slags Overtrædelser bliver straffet føleligt.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen blev ved at hævde, at Folk, der var ganske uvidende om Sygdommens Optræden i deres Besætninger, kunde blive straffet paa den Maade, Flertallet her foreslaar. Dette vidner om, at det ærede Medlem i høj Grad er uvidende om, hvad det drejer sig om, for der staar jo netop, at der kun kan idømmes en saadan Bøde, hvis vedkommende „paa Grund af Uagtsomhed ikke har sørget for at holde sig underrettet om Besætningens Sundhedstilstand“. Altsaa, hvis Sygdom-

men optræder saa mildt, at det er ganske umuligt at konstatere den, kan vedkommende naturligvis ikke falde ind under Bestemmelsen.

Det ærede Medlem Hr. Kyed nævnte igen, at jeg personlig havde overtraadt disse Bestemmelser, og sagde, at han vidste, at jeg en Gang havde været inde paa en afspærret Ejendom. Hertil maa jeg sige, at ganske vist husker jeg ikke, om jeg skulde have drukket Kaffe i et Forsamlingshus, som har været inde under de store Afspærringer, men een Ting ved jeg bestemt, og det er, at det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem paastaar, at jeg har været inde i en Ejendom, der har været afspærret. For øvrigt maa jeg sige, at det altid har været mit personlige Standpunkt, at det gjaldt om at komme bort fra de store Afspærringer, og det er det, Landbrugsministeriet har bestræbt sig for hele den Tid, jeg har haft med det at gøre. De omfattende Afspæringsregler, vi havde til at begynde med, var de samme, som man havde haft hidtil, under de tidligere Landbrugsministre, men vi har Gang paa Gang indskrænket Afspæringsområdet i min Tid, fordi jeg har den samme Opfattelse som mange, vel de fleste, indenfor Landbruget, at naar Sygdommen faar saa stor en Udbredelse, er det ganske umuligt at overholde Afspærringen paa disse store Omraader, og derfor gælder det om at faa dem saa smaa, som det paa nogen Maade er muligt, og saa gennemføre Afspærringen effektivt.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) sagde, at de Afspæringsregler, der har været gældende, var ganske urimelige. Herpaa har jeg svaret i mine sidste Udtalelser til det ærede Medlem Hr. Kyed. Men det ærede Medlem sagde ogsaa, at vi i sin Tid havde tænkt os, at Landboerne skulde betale en vis Erstatning pr. Ko for den Skade, der forvoldtes. Ja, det er den Erstatning, som Landboerne har faaet, naar Mælken er blevet holdt tilbage, som vi i sin Tid, som det fra Veterinærvesenets Side blev foreslaaet, tænkte skulde udredes af Landboerne, fordi det drejede sig om meget store Beløb. Men da Landboerne ikke mente at kunne gaa med til det, har vi aldrig foreslaaet noget saadant. Vi gik bort fra, at de paagældende Landboere, som havde Sygdom i deres Besætning, skulde beholde Mælken. Mælken bliver nu leveret paa Mejerierne, fordi det efter Ministeriets Mening vilde dreje sig om alt for store Udgifter for Statskassen, hvis man skulde blive ved at betale den Erstatning. Derfor blev den Bestem-